

Kolumni

Marko Erola

toimitus.valkeakoskensanomat@
almamedia.fi

Se kesä jolloin en soutanut Linkolaa

Juttelin Pentti Linkolan kanssa yhden kerran. Oli 1990-luvun puoliväli, kun tämän lehden kesätoimittajana sain tehtävän haastatella kuuluisaa kalastajafilosofia. Olin innoissani. Olin lukenut "Unelmat paremmasta maailmasta" ja "Johdatus 1990-luvun ajatteluun". Olin kuullut Linkolaa työväenopistolla. Hän puhui hyvin ja kirjoitti vielä paremmin, ehkä paremmin kuin kukaan muu suomeksi ajatteleva. Tavoittelin häntä päiväkausia – elettiinhan lankapuhelinten aikaa, ja kalastaja oli päivät verkoilla. Kun vihdoinkin sain hänet kiinni, hänen vastauksensa oli täystyrmäys:

"Voitko soittaa uudelleen loppukesästä?"

Oli kesäkuun alku. Linkola kertoi lähtevänsä Ahvenanmaalle. Harmitti mutta samalla ihastutti. Vastaus oli kalenterista, kellosta ja mediapelistä vapaan ihmisen vastaus.

Halusin kovasti haastatella, ja kesällä on ainainen juttupulakin,

”Kun elämä ja ajattelu ovat ristiriidassa, elämä mitätöi ajatukset, ei päinvastoin.

joten yritin vedota: Eikö mitenkään onnistuisi ennen lähtöä? Ottaisi vain pari tuntia.

Lupauduin jopa soutamaan verkoille, vaikka ajatus tuntien urakasta Vanajalla hirvitti. Linkola ei taipunut. Huokaisin, että palataan sitten elokuussa, mihin Linkola:

"Niin, eihän puhelu mitään ota, jos ei annakaan."

Sitä puhelua ei koskaan soitettu. Tuli uusia kesiä ja kesätoimittajuuksia, mutta intoni linkolalaisuuteen lopahti nopeasti. Kun lueskelin ajattelijoi A:sta Ö:hön, Linkola putosi mietiskelijöiden mestarienliigasta maakuntasarjaan.

Linkola oli ennen kaikkea esteetikko. Hän suri maisemien muuttumista ja rakkaiden lintulajin katoamista niin syvästi, että päätyi halveksimaan ihmislajia.

Moni tuntee samoin, mutta siitä tunteesta ei ole etiikan tai politiikan perustaksi näin ihmisten kesken.

Oli Linkolan ajattelusta mitä mieltä hyvänsä, hän eli ja kuoli niin kuin opetti. Hän ei ollut lentävä ilmastonmuutoksen profeetta eikä sähköautoileva kaivosten vastustaja.

Kun elämä ja ajattelu ovat ristiriidassa, elämä mitätöi ajatukset, ei päinvastoin.

Ainutlaatuisista ja puhuttelevaa Linkolassa oli hänen askeesinsa, hänen ehdoton EI:nsä. Ilman sitä hän olisi ollut vain yksi lukemattomista jatkuvan talouskasvun kriitikoista.

Kirjoittaja on viestintäpäällikkö ja kirjailija